

Sygn. akt IX Ka 1518/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogna Kuczyńska

Protokolant: sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Marii Charnickiej

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2013 roku

sprawy **A. C.**

oskarżonego o przestępstwo z art.158 § 1 kk i art.157 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie

z dnia 26 czerwca 2013 roku sygn. akt II K 172/13

I. zmienia zaskarżony wyrok co do oskarżonego A. C., a na podstawie art. 435 kpk także co do oskarżonych L. M., J. M. i R. M. w ten sposób, że:

1. z kwalifikacji prawnej przypisanego wszystkim oskarżonym czynu eliminuje przepisy art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, zaś z podstawy prawnej skazania eliminuje przepis art. 11 § 3 kk;

2. za podstawę prawną zawartego w pkt II wyroku orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności wobec A. C. przyjmuje przepisy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 kk, a okres próby ustala na 3 (trzy) lata

3. na podstawie art. 73 § 2 kk oddaje oskarżonego A. C. w okresie próby pod dozór kuratora;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego A. C. od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję.

IXKa 1518/ 13

UZASADNIENIE

J. M., L. M., A. C. i R. M. zostali oskarżeni o to, że:

w dniu 22 lutego 2013 r. w S. woj. (...) wzięli udział w bójce w trakcie której zadawali sobie nawzajem ciosy rękami i nogami, w wyniku czego J. M. doznał uszkodzenia ciała w postaci złamania paliczka bliższego palca V ręki prawej powodujące naruszenie czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, narażając jego uczestników na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub art. 157 § 1 kk

tj. o czyn z art. 158 § 1 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

Wyrokiem z 26 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w Jędrzejowie uznał oskarżonych J. M., L. M., A. C. i R. M. za winnych popełnienia zarzucanego im czynu stanowiącego występki z art. 158 § 1 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk wymierzył J. M. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności zaś L. M., A. C. i R. M. – kary po 5 miesięcy pozbawienia wolności, których wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt. 1 kk warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący: 4 lata w odniesieniu do oskarżonego J. M. oraz 2 lata w odniesieniu do oskarżonych L. M., A. C. i R. M.. Na podstawie art. 73 § 1 kk sąd oddał oskarżonego J. M. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Ponadto sąd zasądził od oskarżonych L. M., A. C. i R. M. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe obejmujące wydatki w kwocie po 123 złotych i opłatę w kwocie po 120 złotych, zaś oskarżonego J. M. – na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł Prokurator Rejonowy w Jędrzejowie, który zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego A. C.. Na podstawie art. 438 pkt 1 kpk zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 70 § 1 pkt 2 kk i art. 73 § 2 kk polegającą na wymierzeniu oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 2 lata bez orzeczenia dozoru kuratora, którego orzeczenie było obligatoryjne, a okres próby powinien wynosić co najmniej 3 lata.

W konkluzji prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie na podstawie art. 70 § 1 pkt. 2 kk okresu próby na 3 lata i na podstawie art. 73 § 2 kk dozoru kuratora.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja prokuratora jest zasadna, ale skutkowałą też zmianą zaskarżonego wyroku na korzyść wszystkich oskarżonych w innym zakresie.

Na wstępie stwierdzić trzeba, że ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy nie budzą wątpliwości, nie były zresztą kwestionowane.

Sąd Okręgowy z urzędu zwrócił uwagę na błędną kwalifikację prawną przestępstwa przypisanego oskarżonemu A. C. a w konsekwencji również pozostałym oskarżonym. Jak wynika z opisu czynu przypisanego oskarżonym jak i z ustaleń faktycznych zawartych w pisemnych motywach wyroku, w wyniku bójki J. M. doznał uszkodzenia ciała w postaci złamania paliczka bliższego palca V ręki prawej. Sąd nie ustalił jednak, który z uczestników bójki spowodował J. M. opisane złamania palca. Mimo to przypisał A. C. jak i pozostałym oskarżonym popełnienie przestępstwa z art. 157 § 1 kk. Doszło więc do absurdalnej sytuacji, w której jeden z uczestników bójki- J. M. został skazany za spowodowanie sobie samemu uszkodzeń ciała wyczerpujących znamiona przestępstwa z art. 157 § 1 k. Również przy tak przyjętej kwalifikacji błędna była podstawa prawna wymiaru kary, sprzeczna z zasadą określoną w art. 11 § 3 kk, według której sąd wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą. Oczywiście jest, że surowszą karę przewiduje przepis art. 157 § 1 kk a nie art. 158 § 1 kk. Opisane wyżej uchybienie, powodujące konieczność zmiany wyroku na podstawie art. 455 kpk, dotyczy również wyroku w części odnoszącej się do pozostałych oskarżonych- J. M., L. M. i R. M.. Ponieważ te same względy przemawiają za zmianą wyroku co do tych oskarżonych, Sąd Okręgowy zastosował przepis art. 435 kpk i zakwalifikował czyn przypisany wszystkim oskarżonym z art. 158 § 1 kpk orzekając jednocześnie, że przepis ten stanowi również podstawę prawną wymiaru wszystkim oskarżonym kar pozbawienia wolności.

Rację ma prokurator podnosząc zarzut obrazę przepisów prawa karnego materialnego. Oskarżony A. C. jest sprawcą młodocianym w myśl art. 115 § 10 kpk urodził się bowiem 12. 04. 1993 r. Ustalenie to obligowało Sąd Rejonowy do zastosowania przepisu art. 70 § 1 pkt 2 kk i art. 73 § 2 kk. W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 437 § 1 kpk Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok co do tego oskarżonego przyjmując za podstawę prawną orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania temu oskarżonemu kary pozbawienia wolności przepisy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 2 kk oraz ustalając okres próby na 3 lata.

Ponadto na podstawie art. 73 § 2 kk Sąd Okręgowy oddał A. C. w okresie próby pod dozór kuratora.

Kierując się względami słuszności na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję.

(SSO Bogna Kuczyńska)